

[Landbrugsministeren.]

brugere har i henhold til gældende lovgivning, og det kunne da have været interessant at høre formanden for folketingets landbrugs- og fiskeriudvalg motivere, hvad der skulle være årsagen til, at man skulle opretholde en forskelsbehandling mellem forskellige slags jordbrugere i en situation, hvor vi må erkende — som hr. Ole Olsen ganske rigtig sagde — at der efter EF-tilslutningen er opstået de problemer med hensyn til dansk gartneri, som alle vi, der beskæftigede os med vor EF-tilslutning, var vel vidende om ville opstå. Hr. Halvgaard siger, at man tager med den ene hånd og giver med den anden, og det kan der måske være noget rigtigt i, men man tager bare ikke fra de samme, som man giver til, man tager fra én gruppe og giver til nogle andre, og det kan der være meget fornuft i, hvis man eksempelvis tager noget fra de vejetablerede og giver til dem, som skal nyetableres; det er i hvert fald mit partis opfattelse, at den udvej i visse tilfælde kan bruges.

Så siger hr. Halvgaard, at man skal løse alle disse problemer ved at afskaffe uretfærdige restriktioner og tilskud, idet han sammenligner Danmarks situation med Hollands. Det var måske næsten det dårligste eksempel, han overhovedet kunne have valgt, for hvis han opfatter Hollands situation sådan, at man dér har afskaffet restriktionerne på landbrugsområdet, eller at man dér har afskaffet tilskud til forskellige former for landbrug; må jeg i al stilfærdighed tilføje, at jeg har den opfattelse med den viden, jeg har fået, at det er en ganske anden situation, der er gældende i Holland, så hans sammenligning var fuldstændig og aldeles forkert.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tilskud til læplantning [af Svend Haugaard m. fl.].

(Lovforslag nr. 163. Fremsat 28/1 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Som jeg allerede ved flere lejligheder har tilkendegivet, senest den 23. januar 1976 i mit svar på en række af finansudvalget stillede spørgsmål, er jeg meget positivt stemt over for at gøre noget for at fremme læplantningen her i landet. Læplantningen modvirker ikke blot sandflugt og jordfygning, men den forøger også landbrugsafgrøderne og bevirker en nedsættelse af vindhastigheden, der går ud over de lokale zoner, hvorved der skabes et bedre miljø både for plante- og dyreliv og for mennesker. Jeg er blot ikke så sikker på, at det lovforslag, vi i dag har til behandling, er vejen frem i denne sag.

Inden for EF arbejdes der for tiden med et forslag til direktiv om skovbrugsforanstaltninger, der bl. a. omfatter støtte til skov- og læplantning. Når dette forslag er færdigbehandlet inden for EF — antagelig om et års tid — må vi påregne at skulle til at lovgive om tilskud til skov- og læplantning, og jeg synes derfor ikke, at der nu er baggrund for en særskilt lov om læplantning.

Vi har jo også hidtil her i landet klaret os uden en sådan lov. Staten har siden forrige århundrede støttet læplantningen, uden at en særlig lov har været nødvendig. Såfremt man var indstillet på yderligere udgifter til læplantning, ville det være muligt ad den normale bevillingsvej at søge den nuværende bevilling, der unægtelig er udhulet af inflationen, forhøjet med ca. 1 mill. kr. om året, der er det beløb, som efter de for mig foreliggende oplysninger rent faktisk ville kunne bruges i øjeblikket til fremme af læplantningen, når bl. a. de begrænsede planteressourcer skal tages i betragtning.

Det, det drejer sig om i øjeblikket, er ikke, om fornyelse og supplering af læhegnene bliver afsluttet et år før eller senere, men at skabe sikkerhed for, at læplantningsaktiviteten kan fortsætte på et rimeligt ni-